

Sygn. akt VIII U 1891/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jacek Chaciński
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Wioletta Wójtowicz

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2018 roku w Lublinie

sprawy M. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

na skutek odwołania M. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 13 maja 2015 roku nr (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VIII U 1891/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 maja 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 roku, poz. 1440, ze zmianami) oraz ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 roku, Nr 167, poz. 1322, ze zmianami) odmówił M. B. prawa do prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia (...) roku. Komisja Lekarska orzeczeniem z dnia 6 maja 2015 roku wprawdzie ustaliła, że wnioskodawca jest trwale częściowo niezdolny do pracy, jednak niezdolność ta nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy z dnia (...) roku (k. 17 t. III a.r.).

W dniu 23 czerwca 2015 roku M. B. wniósł odwołanie od powyższej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Z jego treści wynika, że domaga się jej zmiany poprzez przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy (odwołanie – k. 2-4 a.s.).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację przedstawioną w zaskarżonej decyzji (k. 10 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Wnioskodawca M. B. urodził się w dniu (...) (okoliczność bezsporna). W dniu(...) (protokół nr (...) ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy k. 3 a.w.) Po urazie był leczony z rozpoznaniem (...) Nie był leczony operacyjnie (dokumentacja medyczna-akta lekarsko-orzecznicze).

W październiku 1989 r wnioskodawca złożył wniosek o rentę inwalidzką z ogólnego stanu zdrowia. Orzeczeniem z dnia 31 października 1989 r Obwodowa Komisja Lekarska do Spraw Inwalidztwa i Zatrudnienia zaliczyła wnioskodawcę do trzeciej grupy inwalidów z ogólnego stanu zdrowia. Orzeczenie to zostało zmienione orzeczeniem Wojewódzkiej Komisji z dnia 22 listopada 1989 r. która nie zaliczyła wnioskodawcy do żadnej z grup inwalidów. Na tej podstawie organ rentowy decyzją z dnia 20 września 1989 r. odmówił wnioskodawcy prawa do renty. Odwołanie od tej decyzji zostało oddalone wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Lublinie z dnia 5 lutego 1990 r.

Ponowny wniosek o rentę inwalidzką z ogólnego stanu zdrowia wnioskodawca złożył w dniu 11 października 1990 r. Decyzją z dnia 26 października 1990 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał wnioskodawcy rentę inwalidzką z uwagi na to, że Komisja Lekarska do Spraw Inwalidztwa i Zatrudnienia zaliczyła wnioskodawcę do trzeciej grupy inwalidów z ogólnego stanu zdrowia. Wskazano przy tym, że inwalidztwo istnieje od 1990 r. (akta rentowe).

W okresie od 16 maja 1986 r do 21 lutego 1990 r. wnioskodawca był zatrudniony na stanowisku ślusarza konserwatora w Fabryce (...) w P..

W dniu 10 lutego 2015 roku złożył wniosek o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia (...) roku (wniosek k. t.III a.r.).

Lekarz Orzecznik rozpoznał u wnioskodawcy w dniu 7 marca 2015 roku: (...) (rozpoznanie k. 23v dokumentacji lekarsko-orzeczniczej) i uznał, że wnioskodawca jest trwale częściowo niezdolny do pracy, jednak niezdolność ta nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy z dnia (...) roku (k. 8 t.III a.r.).

Na skutek sprzeciwu od powyższego orzeczenia (k. 11 t.III a.r.) Komisja Lekarska ZUS ponownie badając wnioskodawcę w dniu 6 maja 2015 roku rozpoznała u niego: (...) (rozpoznanie k. 26 dokumentacji lekarsko-orzeczniczej), i uznała, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia (...) roku (k. 16 a.r.).

W opinii z dnia 15 października 2015 roku biegły ortopeda M. G. rozpoznał u wnioskodawcy: (...) (k. 39-40 a.s.).

W opinii uzupełniającej z dnia 31 stycznia 2017 roku biegły M. G. podtrzymał w całości opinię główną. Dodatkowo zaznaczył, że w wyniku wypadku wnioskodawca doznał (...) Stan ten jednak nie dyskwalifikuje wnioskodawcy do wykonywania prac fizycznych (k. 79 a.s.)

W opinii z dnia 18 lipca 2017 roku biegły z zakresu chirurgii urazowo-ortopedycznej J. S. rozpoznał u wnioskodawcy: (...) i wskazał, że wnioskodawca jest niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia (...) roku (k.113-114 a.s.).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o powołane dowody z dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach ubezpieczeniowych, które obdarzono wiarą w całości. Przedłożone dokumenty nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Sąd podzielił opinie biegłych sądowych w całości. Zostały wydane przez niekwestionowanych specjalistów z zakresu schorzeń występujących u M. B., po uprzedniej analizie akt sprawy, przeprowadzeniu badań skarżącego i zapoznaniu się z dotyczącą jego osoby dokumentacją lekarską. Opinie są rzetelne i wyczerpujące, mają charakter całościowy, zawierają analizę chorób występujących u skarżącego oraz określenie ich wpływu na jego zdolność do pracy rozpatrywaną przez pryzmat schorzeń będących następstwami wypadku przy pracy w dniu (...) roku. Wnioski z nich płynące są jasne i poparte przekonującą argumentacją. Biegli sądowi w sposób szczegółowy przeanalizowali

wszystkie okoliczności związane ze stanem zdrowia wnioskodawcy i ocenili jego schorzenia pod kątem istnienia niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w dniu(...) roku. Przekonująco wskazali, że nie istnieją podstawy do ustalenia niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Z ich opinii wynika, że doznane w czasie wypadku przy pracy (...)nie sprowadzają znaczącego ograniczenia sprawności.

Sąd uznał opinie sporządzone w niniejszej sprawie za kompletne, jasne i należycie uzasadnione, a tym samym za przedstawiające wystarczające wiadomości specjalne, niezbędne do merytorycznego rozstrzygnięcia zarzutów zawartych w odwołaniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 roku, II UKN 96/99, OSNP z 2000 roku Nr 23, poz. 869). Podkreślić należy, że biegli sądowi przeanalizowali całą dostępną dokumentację medyczną zawartą w aktach organu rentowego. Jednoznacznie wskazali, że wnioskodawca nie jest nadal niezdolny do pracy w związku z wypadkiem z dnia(...) roku. W tej sytuacji Sąd nie prowadził dalszego postępowania dowodowego.

Sąd uznał zatem sprawę za należycie wyjaśnioną. Dalsze dopuszczanie kolejnych opinii byłoby uzasadnione tylko wówczas, kiedy sporządzone opinie byłyby sprzeczne wewnątrznie lub niewłaściwie uzasadnione. Sąd Okręgowy podziela bowiem w pełni stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 27 lipca 2010 roku (II CSK 119/10, LEX nr 603161) oraz postanowieniu z dnia 19 sierpnia 2009 roku (III CSK 7/09, LEX nr 533130) zgodnie z którym Sąd ma obowiązek dopuszczenia dowodu z dalszych biegłych lub opinii instytutu, gdy zachodzi taka potrzeba, a więc wtedy gdy przeprowadzona już opinie zawierają istotne luki, są niekompletne, bo nie odpowiadają na postawione tezy dowodowe, niejasne, czyli nienależycie uzasadnione lub nieweryfikowalne, to jest gdy przedstawiona ekspertyza nie pozwala organowi orzekającemu zweryfikować zawartego w niej rozumowania, co do trafności wniosków końcowych.

Odwołanie nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 1242, ze zmianami) ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy. Art. 17 ust 1 powyższej ustawy stanowi, iż przy ustalaniu m.in. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy - do ustalania wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy. Ustęp 2 cytowanego artykułu stanowi, że świadczenia, o których mowa w ust. 1, przysługują niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę powstania niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową.

Zgodnie zaś z art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 1383, ze zmianami) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który jest niezdolny do pracy. Pojęcie niezdolności do pracy zostało natomiast zdefiniowane w art. 12 cytowanej ustawy. Niezdolną do pracy jest zatem osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Odnosząc powyższe ustawowo określone przesłanki prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy do niniejszego postępowania należy uznać, że M. B. nie spełnia warunków do przyznania tego świadczenia. Zgodnie z opiniami biegłych sądowych nie jest nadal osobą niezdolną do pracy w związku z wypadkiem z dnia (...) roku . Z tego też względu zaskarżona w niniejszym postępowaniu decyzja jest trafna, zaś odwołanie skarżącego podlega oddaleniu.

Z powyższych względów, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.